

og han kan ikke og bør ikke sige: Jeg har Embedsmændene i mit Ministerium paa min Side. Jeg vil fremdeles fastholde, at der bør være et Skel mellem dette at have Sagkundskaben paa sin Side og at have Embedsmændene paa sin Side.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) byggede i Gaar et skarpt Angreb mod Generaldirektionen paa den Begrundelse, at Generaldirektionen i 1908—09 har fremsat et Lovforslag om to Banegaarde og sagt, at dette var det ene rigtige, og at Planen om en Centralbanegaard behøvede man ikke at beskæftige sig videre med, medens der i det andet Lovforslag, der nu er fremsat, siges, at Planen om en Centralbanegaard er den eneste rigtige. Det ærede Medlem fra Give drager deraf den Slutning: Hvilken Tillid kan man da have til den Generaldirektion, der styrer Statsbanerne, naar den i 1908—09 siger eet og i 1914—15 siger et andet? Paa hvilken anden Maade, maa jeg spørge det ærede Medlem fra Veringe, kunde jeg berigtige den Fejltagelse, som det ærede Medlem fra Give gjorde sig skyldig i, end ved at oplyse netop dette, at Generaldirektionen ikke havde noget Ansvar for de to forskellige Standpunkter, som de to Ministre havde indtaget.

Jensen-Sønderup: Hvis den højtærede Minister havde indskrænket sig til at sige, at Generaldirektionen ikke havde noget Ansvar for nogen af de to Planer, fordi de var udarbejdede efter Ordre, havde jeg heller ikke fundet den mindste Anledning til at gøre nogen Indsigelse, men den højtærede Minister indskrænkede sig ikke til dette, men føjede til: Forskellen er den, at det ærede Medlem fra Veringe havde sin Generaldirektion imod sig, medens jeg har den med mig.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Denne Tilføjelse var lige saa vel begrundet som det andet, idet det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) vilde fastholde, at Lovforslaget fra 1908—09 havde Generaldirektionens Tilslutning og Billigelse. Derfor var det nødvendigt at oplyse, at det havde den Plan ikke.

Johannes Pedersen: Jeg vil gerne knytte nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der er faldet angaaende Flytning

af Person- og Godsbanegaarden i Aarhus over i Mølleengen, idet jeg har været lokalkendt i Aarhus, endogsaa før der var anlagt en eneste Statsbane i Jylland. Den første Statsbane i Jylland var en lille Stump Bane mellem Aarhus og Randers, som anlagdes i Aarene 1860—62 af et engelsk Selskab for engelske Penge. Der var da ikke Tale om at skabe et udvidet Banenet, men kun om Anlæg af denne ene Bane. Det var den Gang nødvendigt at lægge Banegaarden i Aarhus, hvor den endnu ligger; det kunde ikke falde nogen ind at bygge en Banegaard i Mølleengen, hvor der endnu paa den Tid var Sø; Terrainet blev først udtørret i 1872, idet Lodsejerne omkring Brabrand Sø købte Aarhus Møllens Vandret og sænkede Vandstanden ved Møllen. Naar der ikke var Tale om at lægge Banegaarden paa noget andet Sted end der, hvor den nu ligger, og hvor jeg mener, at den ikke bør blive liggende, idet den bør flyttes ned i Mølleengen, havde det sin gode Grund i, at der findes et Bakkedrag mellem Mølleengen og det Sted, hvor Banegaarden nu ligger, og dette Bakkedrag maatte man skære igennem for at faa Banegaarden i Niveau med Aarhus By og dens Gader og saaledes beliggende, at Samfærdselen kunde foregaa mellem Banegaarden og Byen.

At det efterhaanden vilde vise sig, at Pladsen, hvorpaa Banegaarden ligger, absolut er for lille, har Baneautoriteterne forudset i en lang Aarrække, idet det allerede ved den sidste Udvidelse, i 1884, af den daværende Generaldirektør Tegner blev udtalt: Nu er det sidste Gang, vi foretager en Udvidelse af Banegaarden og Banenettet paa denne Plads. Efter som Udviklingen efter mit Skøn vil foregaa, vil man, naar der igen skal ske en Forandring af Bane-gaardsforholdene i Aarhus, blive nødt til at flytte begge Dele ned i Mølleengen, og det kan jo lade sig gøre nu, fordi dette Terrain er tørlagt. Naar det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) udtaler, at set fra et praktisk og upartisk Synspunkt er Bane-gaardsforholdene i Aarhus ideelle, staar han vistnok ene med den Anskuelse. Er f. Eks. den yderste Perron, som kun er et Trinbræt, ideel? Hvis to Personer med de Dimensioner, som det ærede Medlem fra Give har, skal gaa forbi hinanden paa dette Trinbræt, maa den ene nødvendigvis træde ned paa Sporet. Hvis to Personer med Kofferter i Haanden møder hinanden paa Trinbrættet, kan de ikke undgaa at støde sammen, medmindre de kanter sig udenom hinanden, og staar der